

Seznamte se s příběhem prvních mučedníků moderních českých dějin

Českou katolickou církev letos čeká mimořádná událost – svého blahorečení se dočkají kněží Jan Bula a Václav Drbola, umučení v 50. letech 20. století komunistickým režimem. Už v říjnu 2025 papež Lev XIV. podepsal dekret o jejich beatifikaci a stali se tak prvními mučedníky moderních českých dějin. Oficiálně blahorečení budou 6. června 2026 na brněnském výstavišti.

Jan Bula se narodil 24. června 1920 v Lukově u Moravských Budějovic. Jeho jediným kněžským působištěm byla Rokytnice nad Rokytnou. Svou všestranností a zapojením do veřejného života přesahoval tehdejší pojetí kněžství: maloval obrazy, vedl různá společenství, organizoval pobyty v přírodě pro děti, podílel se na ochotnickém divadle a účastnil se sportovních aktivit. Vysloužil si pověst otevřeného, charismatického a laskavého člověka. Své bohubilé dílo ale nemohl konat dlouho, protože v roce 1948 Československem otrásl komunistický převrat.

Václav Drbola se narodil 16. října 1912 ve Starovičkách u Hustopečí. Jako kněz působil ve Slavkově u Brna, v Čučicích a v Bučovicích. V roce 1950 byl přeložen do Babic, kde nahradil zatčeného faráře.

Jan Bula

Zdroj: Biskupství brněnské

Staral se tam o chod celé fary a pustil se do opravy varhan. Měl laskavé srdce, smysl pro humor, a také silný cit pro řád a spravedlnost, který se projevil v rukopise, kde pravdivě vylíčil praktiky komunistického režimu. Přestože byl nenápadný a věrný své službě, jeho kontakty a protirežimní postoj se mu později staly osudnými.

Mučednická smrt

V roce 1951 oba kněze nezávisle na sobě kontaktoval Ladislav Malý, samozvaný odbojář, který později spáchal se skupinou po-

pokračování na straně 4...

Václav Drbola

Zdroj: Biskupství brněnské

*Milí farníci,
o Velikonocích budeme mít příležitost obnovit svůj křest a radovat se z toho, že patříme vzkríslenému Pánu a nikomu jinému. Ať jsou Velikonoce obvykle tou největší slavností v roce, tak letos nás po nich čekají další velké události ve farnosti i v diecézi. S celou diecézí se těšíme na blahorečení dvou kněží mučedníků, o kterých se také dočtete. A v našich farnostech máme před sebou tři velké věci. Již za pár týdnů bude zasvěcen nový oltář v bazilice, do kterého budou vloženy ostatky sv. Klementa Maria Hofbauera, kněze a rodáka z naší diecéze. Spolu s oltářem bude požehmán i nový liturgický prostor: ambon, sedes a procesní kříž. Dále se těšíme, že do prázdnin uslyšíme v bazilice nový zvon, a také ten historický se rozezní po generální opravě. Ačkoli ubývá pravidelných účastníků bohoslužeb, přibývá modlitebních skupin, a tak jsem rád, že již dokončujeme farní sál i s podkrovní místností. Ne, že bych chtěl něco dalšího stavět, ale přál bych naší farnosti, aby nám jednou ani takto rozšířená fara nestačila. Kéž Duch svatý přivádí i v našem městě a obcích mnoho lidí k poznání Božího Syna.*

váš farář otec Josef

Manželské večery: první běh nastavil lat'ku vysoko

Společná party zakončila první běh manželských večerů v Tišnově. S manželem jsme je absolvovali v celém rozsahu a ráda bych s vámi sdílela naši zkušenost, protože byla naprosto skvělá!

Manželské večery mají skvěle propracovanou metodiku, která se postupně vyvíjí už řadu let. Jedná se o celosvětově rozšířený formát (podobně jako Alfa kurzy), který čerpá ze zkušeností párů mnoha zemí a expertních znalostí odborníků.

Na začátku večera nás vždy uvítala sympatická moderátorská dvojice manželů Lavičkových mladších. První večer jsme dokonce dostali růži na přivítanou. Poté jsme se usadili ke stolu a po krátkém zahájení jsme se pustili do konzumace prvních dvou chodů tříchodové večeře.

Následně jsme zhlédli krátká videa. Manželé Lavičkoví nám také dali odvážně nahlédnout pod pokličku svého vztahu. Po uvedení do tématu jsme se pustili do diskuze v páru. Debatovalo se pouze mezi čtyřma očima a to, co bylo řečeno, nebylo nikde sdíleno, což vyhovovalo zejména introvertům.

Kurz zahrnoval 7 lekcí určených pro individuální páry. 8. večer byl hlavně ochutnávkový pro nové páry. Vše jsme měli přehledně zpracované v deníčcích, které obdržel každý účastník a kam jsme si mohli vepisovat poznámky. Celkem se nás zúčastnilo sedm párů z Tišnova a okolí.

Kurzy se odehrávaly na tišnovské faře v prostorách farní kavárny. Organizátoři si dali opravdu záležet na proměně prostoru vymazleného do posledního detailu. Ubrusy na stole, květiny ve váze, intimní osvětlení u každého stolečku, tematické ozdoby na něm. A ta vůně, která se linula z kuchyně! Menu se každou neděli obměňovalo a o jeho výjimečnou kvalitu se postaral šéfkuchař z Humpolky Oskar Klanert.

S manželem jsme si všechny večery naplno užili. Bavilo mě v průběhu našich diskuzí objevovat nová zá-

koutí manželovy duše, vždy se našlo něco nového a překvapivého. Podařilo se opět zažehnout jiskru v našem vztahu a nastartovat sérii hlubších rozhovorů, na něž nezbyvá v běžném provozu čas. Přitom jsou tak důležité!

Na poslední večer jsme si mohli pozvat nějaký další pár. Zavítal mezi nás děkan Josef a kdo chtěl, mohl sdílet svou zkušenost s večery. Zazněla jen samá pochvalná slova.

Pokud vás naše zkušenost zaujala, můžete se podívat na oficiální stránky kurzu: <https://www.manzelskevecery.cz/>. Je zde možné vyhledat nejbližší probíhající kurz, v Tišnově by se měl opakovat na podzim 2026. O trochu více se o projektu rozepisují na svém blogu <https://www.veronikamiculkova.cz/>.

*** Veronika Mičulková

Manželské večery Foto: Veronika Mičulková

Děni v PRF: Máme se na co těšit

Během uplynulých měsíců se pastorační rada farnosti (PRF) zabývala přípravou pastoračního plánu na nový kalendářní rok. Velmi pestré bude následující čtvrtletí. Ve farnosti nás čeká hned několik významných událostí: v polovině dubna (17. 4.) požehná biskup Pavel nový oltář, ambon a sedes v Předklášteří. V novém oltáři budou uloženy ostatky světce Klementa Maria Hofbauera, rodáka z Brněnské diecéze. Významnou událostí pak bude žehnání nového farního sálu (16. 5.), které bude spojené s farním dnem. Budeme rádi, když dojdete a dáte vědět i svým sousedům. V červnu (13. 6.) nás pak čeká žehnání nově odlitého zvonu v Předklášteří. Při této příležitosti nás čeká bohatý doprovodný program počínaje zvonečkovým průvodem, který vyrazí z Tišnova do Předklášteří. Jeho účastníci budou po celou dobu zvo-

nit malými zvonečky. Na místě pak v Porta coeli můžete zhlédnout prezentaci o odlévání zvonu a program bude zakončený koncertem Vojtěcha Dingy. Žehnání se ujme generální vikář Pavel Kafka.

Z dalších událostí nás čeká pěší pouť z Tišnova s odchodem od kostela sv. Václava v 7:30 na Lomnici, kde v 9:30 začne na Velký pátek křížová cesta na Veselí. V dubnu se pak uskuteční pouť k Božímu milosrdenství do Slavkovic a první svaté přijímání. V květnu na ně navážou májové pobožnosti, pěší pouť ke sv. Stanislávskovi (10. 5.) a pouť v Předklášteří (31. 5.). V červnu se uskuteční charitativní běh You Dream We Run (Ráječko), rozloučení se školním rokem a táborák (23. 6.) a setkání knihomolů. V letních měsících proběhne další pěší pouť na Bozinku (19. 7.) a v srpnu se děti (a rodiče) mohou těšit na farní tábor (4. – 14. 8.).

Podzim zahájíme žehnáním prvníáčků (1. 9.), vydáme se pěšky na Vranov (13. 9.) a budeme slavit hody. Sezónu pěších poutí potom zakončíme začátkem října poutí do Ochoze (4. 10.). V říjnu nás ještě čeká adorací den v Předklášteří, tradiční dobročinný misijní jarmark a mládež uspořádá podzimní vikendovku. Nejdůležitější událostí listopadu bude pouť ke sv. Anežce České (15. 11.), připomene si pronásledování křesťanů v rámci červené středy (25. 11.) a setkáme se nad křesťansky orientovanou literaturou. Během posledního měsíce roku 2026 bude uspořádán adventní jarmark, děti před Štědrým dnem vyrazí na krmení zvířátek, společně se budeme moci zúčastnit živého betlému, oslavíme svátek sv. rodiny s obnovou manželských slibů a rok zakončíme Silvestrem pro mládež na faře.

*** Veronika Mičulková

Novinky z naší Charity:

změny na službách, nová knihovna, Dobropiknik i Charitní ples

Půjčovna kompenzačních pomůcek na nové adrese

Začátkem roku se přestěhovala charitní Půjčovna pomůcek, kterou jste doposud mohli najít na Jungmannově ulici. Nově sídlí na náměstí Komenského 145, jen kousek od našeho hospice. Aby byla služba co nejdostupnější, rozšířili jsme také otevírací dobu – kromě pondělí a středy je půjčovna otevřena nově i v pátek.

Nabízí možnost zapůjčit si zdravotnické a kompenzační pomůcky, které mohou výrazně usnadnit každodenní život nemocným i pečujícím. K dispozici jsou například invalidní vozíky, elektrická polohovací lůžka a chodítka. Mimo zdravotnické pomůcky jsou k zapůjčení třeba i vysoušeče a elektrická topidla.

Sociální rehabilitace se stává součástí Chráněného bydlení

Od 1. ledna 2026 došlo k rozšíření počtu úvazků pracovníků v Chráněném bydlení Skryje, a to převedením ze zrušené sociální rehabilitace. Péče o klienty tak není žádným způsobem omezena a pro klienty chráněného bydlení se tím v jejich každodenním životě nic nemění – rozsah i obsah podpory, na který byli zvyklí, zůstávají zachováni, jen teď budou poskytovány pouze v rámci jedné služby Chráněného bydlení.

Pro klienty, kteří v uplynulém roce navštěvovali sociální rehabilitaci a nejsou součástí Chráněného byd-

lení, zajišťují pracovníci Městského úřadu Tišnov jinou vhodnou formu podpory, aby ani oni nezůstali bez potřebné pomoci. Dvě klientky nyní navštěvují kroužky ve středisku volného času Inspiro. Volnočasový program pro osoby s mentálním postižením připravujeme také v Charitě.

Tříkrálová sbírka: děkujeme ze srdce

Rádi bychom se ještě vrátili k letošní Tříkrálové sbírce a z celého srdce poděkovali všem, kteří udržují tuto tradici živou. Děkujeme za neopakovatelnou tříkrálovou atmosféru, kterou každoročně vaše farnosti žijí. Je krásné vidět, kolik malých i velkých koledníků vyrazí do ulic, kolik ochotných lidí jim otevře dveře a kolik laskavosti se mezi lidmi znovu a znovu objeví.

Celkový výtěžek letošní sbírky dosáhl krásné částky 2 661 773 Kč, přičemž samotný Tišnov opět zaznamenal nárůst oproti minulým letům. Za tuto podporu upřímně děkujeme a velmi si jí vážíme. Více než polovina výtěžku sbírky zůstává v našem regionu a je nepostradatelná pro zachování i další rozvoj charitních služeb.

Nová knihovna v domácím hospici

V náročných životních chvílích mohou mít slova stejnou váhu jako laskavá péče. Knihovnu v našem domácím hospici jsme vytvořili jako určitou formu podpory, kde mohou pacienti, jejich blízcí, pečující, pozůstalí ale i široká veřejnost hledat porozumění, oporu a povzbuzení. Nabízené knihy pomáhají zorientovat se v tématech nemoci, péče, umírání, zármutku a truchlení, dávají prostor lépe porozumět vlastním pocitům a zároveň citlivě pomáhají ote-

vírat a vysvětlovat tato obtížná témata také dětem.

Knihy si můžete půjčit online na <https://charitatishnov.everbis.cz/> nebo osobně, po předchozí domluvě na telefonu 604 758 271, přímo v prostorách Domáčího hospice Porta Vitae, nám. Komenského 145, Tišnov. Výpůjčky jsou zdarma, obvykle na jeden měsíc.

Charitní ples – jdeme do toho

Dlouho jsme o tom v naší Charitě mluvili, nápad se vracel v rozhovorech i na poradách – a na začátku letošního roku jsme se rozhodli, že do toho opravdu půjdeme. S radostí proto oznamujeme a zároveň vás srdečně zveme na Charitní ples, který připravujeme na 21. 11. v tišnovské sokolovně.

Budeme moc rádi, pokud nás na této cestě podpoříte – ať už svými zkušenostmi s pořádáním podobných akcí, chutí přiložit ruku k dílu, nebo dobrým nápadem. Každá pomoc, inspirace i povzbuzení pro nás mají velkou hodnotu. Těšíme se, že tenhle večer budeme tvořit společně a že se na něm navzájem potkáme.

Dobropiknik – dobrovolníkem jeden den na zkoušku

V dubnu nabídneme zájemcům možnost vyzkoušet si dobrovolnictví doslova na vlastní kůži. V pátek 24. 4. 2026 pořádáme v Domově sv. Alžběty na Žernůvce Dobropiknik – odpoledne otevřené všem, kteří by chtěli věnovat svůj čas druhým a zjistit, jaké to je, být dobrovolníkem alespoň na jeden den. Zapojit se bude možné do společných aktivit se seniory – povídání, procházky či tvoření. Ti, kteří se na osobní kontakt necítí, se mohou uplatnit při úklidu a jarní údržbě zahrady. Poděkováním za vynaložené úsilí bude společný piknik v nově upraveném venkovním prostoru, a především dobrý pocit z užitečně stráveného času. Zájemci se mohou hlásit na telefonu 604 197 293 nebo e-mailu dobrovolnictvi@tisnov.charita.cz.

*** Marta Rémanová

Chráněné bydlení Skryje

Foto: Archiv OCHT

...pokračování ze strany 1

mocníků tzv. babické vraždy. Janovi i Václavovi tvrdil, že osvobodil z internace pražského arcibiskupa Josefa Berana a hledá pro něj spolehlivého zpovědníka. Byla to lež a nedlouho poté oba kněze zatkla StB. Přestože se babické vraždy staly až několik týdnů po jejich zatčení, nebránilo to komunistickým pohlavárům obvinít oba kněze ze spoluúčasti na vraždách a učinit z nich jedny z hlavních protagonistů vykonstruovaných justičních procesů, které skončily pro oba kněze rozsudkem smrti.

Hlas z vězení, který přetrval

Během vyšetřování Jan i Václav zažili kruté mučení, přesto zůstali věrni svým přesvědčením a stali se díky tomu symbolem odporu vůči útlaku, neochvějné pevnosti hodnot, vnitřní integrity a hluboké víry. Jan Bula den před svou smrtí napsal dopisy blízkým, z nichž místo hořkosti zaznívá klid, odevzdanost a vděčnost. Kněz, který ho noc před popravou přišel vyzpovídat, o tomto setkání na sklonku svého života – při procesu blahořečení – svědčil: „Já jsem mu v té chvíli vlastně téměř záviděl. Jaký měl klid a jistotu, že hned půjde do nebe. V tu chvíli bych byl ochoten jít na jeho místo.“

Od smrti obou kněží uplynulo přes 70 let. Přesto je jejich odkaz stále živý díky hodnotám, kterým zůstali věrni. Jejich příběh svědčí o věrnosti pravdě, síle lásky i moci odpuštění, které mohou být i v dnešním světě pro mnoho lidí inspirací.

Slavnost blahořečení

Biskupství brněnské zve na slavnost blahořečení, která se uskuteční v pátek **6. června 2026 na brněnském výstavišti**. Výjimečné setkání věřících s pestrým programem vyvrcholí slavnostní mší svatou. Od **března 2026** je možné zajistit si účast registrací na webu www.buladrbola.cz.

Proces blahořečení

Proces blahořečení obecně

Beatifikační proces, jak se nazývá proces blahořečení, je skutečně proces, a to soudní. Má totiž za úkol prokázat, a to s morální jistotou, že

kandidáti mohou být prohlášeni za blahoslavené. Cestou k tomuto prohlášení je buď to, že dosáhli heroických ctností (potom jsou nazýváni vyznavači), že se stali mučedníky nebo že obětovali svůj život za někoho druhého. Poslední zmíněná cesta k blahořečení (a svatořečení) byla ustanovena papežem Františkem. Blahořečením se otevírá cesta ke svatořečení. Rozdíl mezi nimi spočívá zejména v tom, že svatořečení je konečný a definitivní výrok o svatosti. Blahořečení tvoří tedy jakýsi předstupeň. Další rozdíl spočívá například v tom, že blahořečením je úcta ke svatému omezena na určité osoby, shromáždění nebo určité teritorium. Nově blahoslavený tak může být uctíván např. pouze v řeholním společenství nebo v regionu.

Když bylo uvedeno, že se jedná o soudní proces, tak skutečně stojí na jedné straně ti, kteří celou kauzu předkládají a dokazují, co je potřeba. Na druhé straně stojí ti, kteří stojí „proti“ a vznášejí námitky, které je třeba vyvrátit. Na této straně „proti“ stojí takzvaný promotor víry, který byl dříve nazýván jako ďáblův advokát.

Kdo je mučedník

V případě mučedníků je vhodné si připomenout to, kdo je mučedníkem z hlediska právní nauky, což je podstatné pro celý proces. Mučedníkem je ten, kdo před lidmi a před svými pronásledovateli vydá svědectví víry a lásky k Bohu. Přitom musí být splněno, že:

1. Kandidát skutečně zemřel. Nestačí, že se jednalo o nevykonanou hrozbu (například někdo přijme

Věrnost pravdě Síla lásky Moc odpuštění

BULA DRBOLA

**SLAVNOST
BLAHOŘEČENÍ**

Jan Bula a Václav Drbola
První mučedníci moderní české historie

6. června 2026
Areál brněnského výstaviště

Rezervace vstupenek:
www.buladrbola.cz

Brněnská diecéze

rozsudek smrti, který není později vykonán). Za mučedníka ale může být uznán ten, kdo byl uvězněn a za pobytu ve vězení zemřel na následky podmínek, ve kterých se nacházel. Tento první bod se nazývá materiální mučednictví.

2. Ten, kdo způsobil smrt mučedníka, musí být podněcován nenávisť k víře, nenávisť k nějaké ctnosti nebo k dobrému dílu. Když mluvíme o nenávisti k víře, myslíme tím nejen nějaký článek víry. Jako motiv usmrcení je dostačující například odmítání hříchu. Tento druhý bod se nazývá formální mučednictví ze strany pronásledovatele.
3. Poslední důležitý bod je formální mučednictví ze strany oběti. Pojednává o tom, že je třeba prokázat, že ze strany mučedníka došlo k přijetí rozsudku smrti, a to z lásky k Bohu a víře. Nelze tak uznat přijetí smrti z donucení. Na druhou stranu také mučedník o smrt dobrovolně neusiluje. Formální mučednictví ze strany oběti má prokázat, že mučedník chtěl být pravdivým svědkem Krista až do smrti.

Mimo tyto tři prvky je také důležitá existence pověsti mučednictví (u vyznavačů to je takzvaná pověst sva-

losti), které se kandidát blahorečení těší u značné části Božího lidu. Co to znamená? Je to buď přesvědčení nebo všeobecná víra v to, že někdo trpělivě snášel smrt pro svou víru v Krista anebo pro nějakou ctnost, jež vyplývá z této víry. Proto je součástí výslechu svědků také otázka, zda považoval kandidáta na blahorečení (nebo svatořečení) za mučedníka. Kromě pověsti mučednictví je třeba ještě také prokázat pověst znamení. Je to existence názoru, že na přímluvu kandidáta jsou udělovány zvláštní milosti. Prakticky to znamená, že se věřící dovolávají jeho přímluvy.

Z výše uvedeného vyplývá, že aby byl někdo mučedníkem, nestačí to, že byl „jenom“ pronásledován a zabit. V tomto se rozchází pojetí mučedníka z pohledu církevně-právního od širšího pojetí, které bývá často ve společnosti rozšířeno.

Proces blahorečení u kněží Jana Buly a Václava Drboly

Na začátku celého procesu probíhalo „předběžné šetření“. Jeho cílem bylo prokázat, zda vůbec kandidát a jeho pověst splňují předpoklady pro to, aby mělo smysl žádat o zahájení procesu blahorečení. Vše probíhalo ve vzájemné komunikaci s vatikánským

úřadem, který se nazývá Dikasterium pro kauzy svatých. Po předložení žádosti o zahájení procesu udělilo v roce 2004 Dikasterium dovolení k zahájení řízení. Zpočátku se celý proces týkal pouze Jana Buly. Po určitém časovém odstupu byl připojen k procesu v roce 2011 také Václav Drbola. Součástí šetření také bylo, zda by bylo možné připojit ke stávajícímu procesu třetího popraveného kněze Františka Pařila. Nebyla však u něho doložena pověst mučednictví. Zajímavé je, že důvodem pro zahájení tohoto šetření u Václava Drboly bylo objevení nových dokumentů osobní povahy. Jedním z klíčových nálezů byl spis, který sepsal Václav Drbola v roce 1950. Tento spis byl později uschován v garnýžové trubce. Objeven byl v roce 2008.

Při shromažďování svědeckých výpovědí bylo vyslechnuto celkem 45 svědků (z toho 12 kněží). V roce 2017 byla ukončena diecézní část procesu a celá kauza byla předána do Říma. Dekretem z října 2025 uznal papež Lev XIV. mučednictví obou kněží. Na celém beatifikačním procesu pracovalo kolem 50 lidí a proces trval 21 let.

*** P. Josef Janoušek,
texty Biskupství brněnského
redakčně upravil Josef Lavička

Novinky moderátora pastoračních aktivit

Milí farníci,
velmi vám děkuji za podporu v uplynulém roce. Letošní rok má toho také hodně co nabídnout. Celá diecéze včetně našeho děkanství se připravuje na jistě velikou událost, blahorečení P. Buly a P. Drboly, mučedníků totality. Za tímto účelem probíhají různé přednášky i tematická školení a semináře pro katechety a lektory Vstupů do škol (např. u nás v děkanství proběhl takový seminář ve čtvrtek 12. 3. 2026 na faře v Tišnově). Rád bych se s vámi také podělil o radost z děkanátního formačního setkání těch, co zdobí kostely, které proběhlo v sobotu 24. 1. 2026 na faře v Tišnově. Sešlo se přes 20 účastníků z celkem 6 farností. Hlavní lektorkou byla Ing. Jana Hrubanová z Tasova. Kromě běžného aranžérství květin bylo setkání vedeno snahou zapasovat vše do liturgického prostoru, což byla naprosto skvělá přidaná hodnota. Nechyběl ani prostor na dotazy a doporučení. Jako MPA jsem podpořil účast ministrantů z našeho děkanství na ministrantském florbalovém turnaji v Telnici, dále organizuji účast děvčat na dívčí olympiádě, která proběhla 21. 3., a už teď bych chtěl pozvat všechny ministranty na diecézní ministrantskou pouť do Rajhradu (18. 4.), viz www.dekanstvi.cz/tisnov. Prosim i nadále o vaši modlitbu. Bůh vám žehnej!

*** jáhen Václav

Přehled plánovaných akcí

- **3. 4.** Pěší pouť na křížovou cestu na Veselí, odchod v 7:30 z Tišnova
- **12. 4.** Pobožnost k Božímu milosrdenství na Hradisku (Železně)
- **17. 4.** Svěcení oltáře v Porta coeli
- **18. 4.** Diecézní pouť ministrantů
- **26. 4.** První svatě přijímání
- **16. 5.** Žehnání farního sálu
- **20. 5.** Koncert TIKO
- **23. 5.** Diecézní pouť charity v Předklášteří
- **30. 5.** Konference Že(h)nám
- **6. 6.** Blahorečení Jana Buly a Václava Drboly (Výstaviště Brno)
- **8. 6.** Koncert v rámci festivalu Concentus Moraviae
- **10. 6.** Koncert gymnaziálního sboru
- **13. 6.** Žehnání zvonu v Porta coeli
- **26. 6. – 28. 6.** Triduum MMO

Opravy, stavby a další technické záležitosti

S radostí píšu tyto řádky a doufám, že v dalším čísle se toho o opravách a stavbách moc nedočtete, protože už bude většina práce hotová. Pokračovat bude akorát svépomocná oprava místnosti v přízemí věže tišnovského kostela. A ještě nám zbývá pár drobností na kapli v Lomnici a pokračování postupné opravy kaple v Hradčanech.

Podkroví farního sálu Foto: Josef Rybecký

Předklášteří

Co se tedy událo od Vánočního čísla? Začaly práce na obnově zvonové stolice a historický zvon byl v dílně svařováním doplněn o vytlučené části. To je technologicky velmi zajímavá činnost. Celý zvon se musí pomalu zahřát na 450 stupňů. Při této teplotě se svařuje. Pak se zase pomalu ochlazuje. V minulosti, kdy se technologie ještě neznala, se staré poškozené zvony roztavily a znovu přelily. Dnes mohou být takto zachráněny. V době psaní tohoto článku probíhají práce na detailech reliéfu nového zvonu. Těšíme se na samotné odlévání letos na jaře. Nový zvon bude zasvěcen Panně Marii a svatě Anežce. S přípravnými pracemi se začalo již v jubilejním roce 2025, což se projeví i na nápisu na zvonu.

Jak jste si mohli všimnout už na začátku doby postní, liturgický prostor jsme provizorně přestěhovali blíže k hlavní lodi, aby se na nových oltářních stupních mohl postavit nový oltář a ambon, a také do tohoto prostoru bude umístěn v ateliéru vyrobený nový procesní kříž a sedes. V tomto liturgickém provizoriu zůstaneme až do zasvěcení nového oltáře v polovině dubna, tedy i během velikonoční-

Porta coeli bude mít nový oltář

Foto: Jiří Landa

ho tridua. Na tyto práce naváže obnova ozvučení baziliky.

Rádi bychom po Velikonocích ulehčili úklidovým skupinám nákupem uklízecího stroje. Místo zadního bloku lavic, kde na osmi kusech najdeme pět různých druhů a ještě navíc ve špatném stavu, pořídíme stohovací židle. Po skončení těchto prací bude všechno zásadní a důležité v bazilice opravené. U tak historické budovy lze s opravami pokračovat stále, ale teď se budeme moci více zaměřit na samotný život farnosti.

Všem vám děkuji za trpělivost během probíhajících úprav, také děkuji za modlitby, kterými život farnosti i všechny práce provázíte. Mám radost z vašeho nasazení pro Boží království a provoz farnosti a moc si vážím vaší velkorysé štědrosti, bez které bychom nic nezmohli.

Jsmo rádi za finanční podporu EU, MMR, Jihomoravského kraje, města Tišnov i obce Předklášteří.

Tišnov

V polovině února nastoupil do našeho děkanátu nový technik stavebních investic (TSI), pan Kudláček, který jako zaměstnanec biskupství má koordinovat opravy budov, tedy kostelů a far, restaurování uměleckých předmětů, vyřizovat dotace a vykonávat další související práce. Po několika letech, kdy naši TSI sídlili v Brně, má svou židli v kanceláři tišnovské fary. To je dobrá zpráva pro celý děkanát. Jistě se v některém z dalších čísel čtenářům Cesty světla představí.

Farní sál nám v době psaní článku roste před očima. Hotovo by mělo

být na začátku dubna. A tak se již teď můžeme těšit na požehnání sálu i podkrovní místnosti nad ním a slavnostní otevření této krásné přístavby, které, doufám, proběhne ještě do velkých prázdnin.

Projekt Vybudování komunitního sálu je spolufinancován Evropskou unií. Projekt byl podpořen prostřednictvím MAS Brána Vysočiny.

*** o. Josef

Dění v církvi

Aktuality z Brněnské diecéze

- Brněnské biskupství vydalo další díl seriálu AŽNAVĚKY. Tentokrát o příběhu Janu Buly a Václava Drboly, dvou kněží z brněnské diecéze umučených komunisty v 50. letech (<https://youtu.be/86MF9TpOIuQ>).
- Českou výpravu na zimních olympijských hrách v italském Miláně i tentokrát doprovázel olympijský kaplan, kněz naší diecéze P. Oldřich Chocholáč, který nyní působí ve farnosti Telnice u Brna.

Aktuality z ČR

- Papež Lev XIV. jmenoval novým pražským arcibiskupem Mons. Stanislava Příbyla.
- Papež Lev XIV. vyhlásil od 10. ledna 2026 do 10. ledna 2027 Rok svatého Františka. Po celý rok budou na mnoha místech ČR probíhat nejrůznější akce k této příležitosti. Bude možné také získat plnomocné odpustky, jejichž součástí je pout do františkánského kostela či na místo spojené se svatým Františkem.

Aktuality ze světa

- Mladý Brit Pedro Ballester, který zemřel 13. ledna 2018 ve 21 letech na rakovinu, by se mohl stát prvním svatým katolické církve z generace Z. Žil obyčejný studentský život, ale s mimořádnou hloubkou víry a lásky k druhým.
- Počet návštěvníků francouzských katedrál poprvé v historii překročil v roce 2025 hranici 12 milionů za rok. Tento trend neodráží pouze rostoucí turistický ruch, ale také hlubší kulturní a duchovní proměnu francouzské společnosti.

*** Aneta Klícnarová

Proměna farnosti

V prosinci někteří z farníků absolvovali kurz v rámci projektu Proměna farnosti. Tato katolická služba zaměřená na obnovu farností vychází ze třech hlavních principů: prvním klíčem je síla Ducha svatého, druhým prvořadost evangelizace a třetím princip staví na tom nejlepším z leadershipu.

Tento model vytvořil o. James Mallon, který začal v roce 2005 působit ve farnosti sv. Benedikta v kanadském Halifaxu. Farnost pod jeho vedením rozkvetla v živou a rostoucí s misijním zaměřením. Proměnu této farnosti ostatně James Mallon popsal ve stejnojmenné knize Divine Renovation (v češtině Proměna farnosti). Knihu mohou v případě zájmu nadšených farníků zapůjčit. V návaznosti na knihu vznikla katolická služba Divine Renovation napomáhající kněžím i laikům po celém světě obnovovat farnosti.

Co se týče průběhu samotného večera provázeného Zuzanou Palátovou, českou koordinátorkou projektu, zahájili jsme společné setkání modlitbou. Po ní následovala krátká videoukázka a první zamyšlení s následnou diskuzí ve skupinkách. Klíčová byla otázka: Co vás ve farnosti vytáčí a proč? Po dalším krátkém videu jsme se opět pustili do debatování o tom, co na farnosti milujeme a jaký má potenciál. Po třetí videoukázce jsem se nejprve individuálně a poté společně zamysleli nad tím, které ze tří klíčů zmíněných v úvodu u nás fungují a které bychom potřebovali posílit. Před skupinovou diskuzí v celém plénu jsme se ještě dozvěděli o misijní modlitbě pro hlubší rozlišení.

Osobně jsem při krátkých zamyšleních refletovala své pocity a dojmy z naší farnosti. Mám-li hodnotit,

výrazným plusem je určitě pulzující život, který se odráží v množství různých společenství. Pokladem jsou také naši kněží a jáhni (současní a budoucí). Pokud bych však měla v ruce kouzelný proutek, kterým bych něco změnila, byla by to evangelizace směrem ven. Ven mimo zdi našeho kostela a naší fary, mezi lidi hledající a možná i ty, kteří měli s křesťanstvím negativní zkušenost a jsou naštvaní. Zkrátka se otevřít světu „tam venku“, nežít v naší uzavřené bublině krásných vztahů, ale nabídnout otevřenou náruč i sousedům, kteří do kostela nechodí.

Večera se zúčastnilo odhadem 20 zájemců, přijela i skupinka farníků z jiných farností v rámci diecéze. Pokud jste seminář zmeškali a chtěli byste utvářet podobu naší farnosti, můžete kurzem projít individuálně formou e-learningu na stránkách <https://promenafarnosti.cz/index.php>.

*** Veronika Mičulková

Zpráva o hospodaření za rok 2025

Příjmy	Tišnov	Předklášteří
kostelní sbírky	1 214 422,00	588 320,00
<i>z toho sbírky na farní sál</i>	<i>300 209,00</i>	<i>0,00</i>
<i>z toho sbírky na opravu baziliky</i>	<i>0,00</i>	<i>175 503,00</i>
<i>z toho – e-košík</i>	<i>70 680,00</i>	<i>21 770,00</i>
dary	1 012 202,00	954 411,00
<i>z toho dary na farní sál</i>	<i>335 995,00</i>	<i>0,00</i>
<i>z toho dar obec Lomnička na opravu kaple</i>	<i>176 000,00</i>	<i>0,00</i>
<i>z toho město Tišnov</i>	<i>0,00</i>	<i>600 000,00</i>
<i>z toho obec Předklášteří</i>	<i>0,00</i>	<i>150 000,00</i>
<i>z toho na nový zvon</i>	<i>0,00</i>	<i>82 190,00</i>
pronájem, pacht	66 847,00	0,00
prodej knihy	6 700,00	0,00
prodej knihy o farnosti Předklášteří	0,00	25 882,77
dotace Ministerstva Kultury – oprava kaple v Lomničce	304 000,00	0,00
dotace JMK na manželské večery	35 000,00	0,00
dotace Ministerstvo kultury	0,00	400 000,00
dotace IROP	0,00	416 428,69
přefakturace spotřeby elektřiny stavba sálu vstupné	75 073,00	0,00
	0,00	128 643,00
reklama, pronájem plus zálohy na energie od nájemníka	0,00	125 000,00
úroky z běžného účtu	26 440,01	15 908,59
CELKEM	2 740 684,01	2 654 594,05

Finanční prostředky k 31. 12. 2025	Tišnov	Předklášteří
pokladna	0,00	0,00
běžný účet ČSOB	339 304,47	2 118 025,44
běžný účet Moneta	176 001,16	507 133,12
spořicí účet Moneta	546 559,34	540 708,23

Půjčky na farní sál	2 100 000,00
---------------------	--------------

Výdaje	Tišnov	Předklášteří
elektřina	270 929,08	130 046,52
plyn fara	63 924,84	40 703,88
vodné, stočné	25 168,00	14 294,00
pojištění	0,00	21 851,00
daň z nemovitých věcí	12 997,00	489,00
opravy baziliky	0,00	1 718 603,51
opravy a udržování	5 489 771,50	0,00
<i>z toho: farní sál</i>	<i>4 944 331,15</i>	<i>0,00</i>
<i>kaple Lomnička</i>	<i>509 259,00</i>	<i>0,00</i>
<i>ostatní drobné opravy a udržování</i>	<i>36 181,35</i>	<i>0,00</i>
poplatky za vedení účtu	5 058,00	3 846,00
služby (telefon, ostraha majetku, aj.)	126 843,49	51 268,51
mzdové náklady (dohody) – výuka náboženství, aj.	53 862,00	5 760,00
ostatní materiál (kanc. potř., drobný majetek, čís. prostř. aj.)	181 297,05	104 620,00
literatura (zpravodaj, učebnice náboženství aj.)	112 272,46	0,00
bohoslužebný materiál	36 045,80	0,00
sbírky odeslané na biskupství	146 442,00	131 390,00
<i>z toho příspěvek do fondu PULS</i>	<i>843,00</i>	<i>65 321,00</i>
poskytnuté dary (SDM,...)	61 867,00	4 421,00
Výdaje celkem	6 586 478,22	2 227 293,42

Medjugorje – místo, kde Panna Maria mění lidská srdce

O Medjugorji se traduje, že pokud kdokoliv dostane pozvání na toto poutní místo, tak toto pozvání není ledajaké, ale je přímo od Panny Marie. A je na každém z nás, zda toto pozvání přijmeme či nikoliv. I já sama mnoho let o Medjugorji jen slyšela z doslechu přátel či nemocných a říkala si, že se tam někdy vypravím. A tak jednou zcela nečekaně mě těžce nemocná paní chytla za ruku a pověděla mi: „Vy tam jeďte a prožijete zázrak. Ale popsat ten zázrak nemohu, to pocítíte v srdci.“ Téhož roku jsem se tedy domluvila s přáteli, kteří Medjugorji navštěvovali často, že pojedeme spolu k Panně Marii. Psal se rok 2013, já se tehdy připravovala na svátost křtu, věřila jsem v Boha a věděla jsem, že mě Panna Maria může přiblížit ke Kristu.

Naučit se modlitbu růžence přímo na prvním místě zjevení Panny Marie, na kopci **Podbrdo**, je nikdy nezapomenutelný dar. Cesta Podbrdem je totiž lemována zastaveními, která ukazují jednotlivá tajemství růžence. Mnoho poutníků z celého světa kráčí s růžencem v ruce, objevuje v srdci hluboký pokoj a vzdává tak úctu Panně Marii. Však také Panna Maria zve každého k osobnímu obrácení skrze svých 5 kamenů: modlitba růžence jako modlitba srdce, Eucharistie, Písmo svaté, půst a měsíční zpověď. Přeje si, aby každý člověk v srdci objevil mír a poté se mír bude šířit i mezi národy. Jaké jiné poselství obzvláště v dnešním světě zmítaném válkami potřebujeme?

Pokud poutník vystoupá na vrchol kopce Podbrdo, zjeví se mu socha Panny Marie, které místní obyvatelé nosí každý den čerstvé růže. Opodál je vystaven velký dřevěný kříž s ukřižovaným Kristem a celé toto místo je jakoby protkáno oboustrannou láskou Matky k Synovi. Ne nadarmo se dnes kopec Podbrdo nazývá „**Kopcem Zjevení**“. Na úpatí kopce Podbrda se rovněž nachází modrý kříž, kde se dříve formovala modlitební skupina vizionáře Ivana.

Protější kopec **Křiževac** je zase místem, kde poutník může při stoupaní vzhůru prožít křížovou cestu a odevzdat v modlitbě všechna Ježíšova trápení a odkrýt tak svou lásku k Božímu Synu. Na vrcholu pak stojí vysoký železobetonový kříž (8,56 m), na kterém tkví nápis: „Ježíši Kriste, Vykupiteli lidského rodu, jako znak víry, lásky a naděje, na památku 1900. výročí Utrpení Kristova.“ V kříži jsou rovněž ukryté kousky Ježíšova kříže z Říma, proto se vždy na svátek Povýšení sv. Kříže (14. září po narození Panny Marie) slaví na Kri-

ževaci mše svatá. Nedaleko od kříže je také uctívána památka medjugorského faráře, Fr. Slavka Barbariče, který na tomto místě 24. 11. 2000 při výstupu s poutníky zemřel.

Kdo z poutníků si netroufne na samotný výstup na jeden ze dvou proslulých kopců, nebude přesto ochuzen o duchovní prožitek. Místní lidé tu vnímají blízkost Panny Marie, která se tu stále zjevuje a cítí hluboký pokoj ve svém srdci. Pokud se podíváme do **historie**, Panna Maria se poprvé zjevila v Medjugorji dne **24. června 1981** kousek nad místem Podbrdo šesti mladým lidem: Ivanka Ivanković, Vicka Ivanković, Ivan Ivanković, Ivan Dragičević, Mirjana Dragičević a Milka Pavlović. A protože i následujícího dne pocítili znovu volání

Vy kročte s námi na odvážnou cestu objevování svého místa v souladu se svým srdcem a Božím záměrem.

Přijměte pozvání na konferenci

Že(h)nám

Prostor pro ženy v katolické církvi

Odvaha v srdci žen **30-5-2026**
Biskupské gymnázium
Barvičova 85, Brno

Co zažijete?
→ **Přednášky:**

Odvaha v srdci biblických žen
Doc. PhDr. Mireia Ryšková, ThDr.

Odvaha k vnitřnímu uzdravení
PhLic. Kateřina Lachmanová, ThD.

→ **Workshopy**
→ **Inspirace**
→ **Sdílení**

přihlášení → více info
↓
www.zenskakonference.cz

Medjugorje Podbrdo Foto: Jana Křížová

Panna Marie, na ono místo se znovu vypravili. Tehdy s nimi Panna Maria již hovořila, proto se **25. červem 1981** v Medjugorji slaví jako **den výročí zjevení**. Od tohoto dne měli vizionáři každodenní zjevení, kdekoliv se nacházeli. Bohužel komunismus tomuto zjevování nepřál, proto byly děti vyslýchány a podrobeny mnoha lékařským vyšetřením. Jedno je však zjevné: pokud v jedné chvíli viděly Pannu Marii a hovořily s ní, nevní-

maly nic, co se děje kolem, ani bolest, která byla vyšetřovateli vyvolávána.

Zjevení Panny Marie v Medjugorji pokračují dodnes, proto do této malé vesničky proudí každoročně davy poutníků z celého světa. Mezitím se títo vizionáři oženili a vdali, někteří se se svými rodinami přestěhovali, jiní však žijí v Medjugorji dále a mívají pravidelná měsíční zjevení.

V centru Medjugorje stojí **kostel sv. Jakuba**, který již dnes svou velikostí naprosto nestačí. Byl vystaven v roce 1897, nicméně díky nestabilní půdě byla nutná jeho obnova. Stavba byla dokončena roku 1969 a kostel byl zároveň vysvěcen. Kolem kostela se rozprostírá obrovský kruhový prostor v čele s oltářem, kde bývá vystavena Nejsvětější svátost oltářní a kde probíhají duchovní programy, adorace či klanění kříži. Zároveň si Medjugorje vysloužila titul „Zpovědnice světa“, jelikož kolem kostela je vystaveno celkem 25 zpovědnic. Poutník tak zde může skutečně očistit své srdce a začít nový život.

Pokud se však rozhodne celý **amfiteátr** kolem kostela projít, Panna Maria jej může zavést k více památkám a místům, kde může uctívat Krista. Poutníci zde mohou nalézt křížovou cestu, modlit se růženec světla a dojít tak až k místu, kde je pochován

místní kněz Fr. Slavko Barbarič. Nezapomenutelná jsou však i další místa, která stojí za to navštívit: kříž se svíčkami, socha zmrtnýchvstalého Krista, cesta Páně s mozaikami růžence světla, adorační kaple, socha Panny Marie před kostelem či socha sv. Leopolda Mandiče.

Skutečnost, že Panna Maria působí v mnoha lidských srdcích, nám dokazují i místní komunity, které napomáhají mnoha potřebným a nemocným. V komunitě **Cenacolo** tak mohou nalézt útočiště mladí lidé závislí na alkoholu či drogách, kterou založila v roce 1991 sestra Elvíra a která cestu uzdravení postavila na modlitbě, práci a přátelství. Další komunitou je například mateřská vesnička „**Majčino Selo**“, která vznikla za účelem postarat se o opuštěné děti a sirotky v roce 1993, jejím zakladatelem byl již zmiňovaný Fr. Slavko Barbarič.

Poutník, který navštíví Medjugorji ve státě Bosna a Hercegovina, nebude litovat. Možná zde nalezne hluboký pokoj, uzdraví své srdce a pocítí, že je skutečně milovaným Božím dítětem. Nyní již vím, co tehdy měla nemocná paní na mysli, když hovořila o zázraku. Ten zázrak nemusí být totiž vidět, stačí jej pocítit ve svém nitru.

*** Jana Křížová

Kdybyste věděli, jak vás miluji

Pokud si člověk někdy shrne svůj život, může dojít třeba k zamyšlení, zda žil dobrý život, zda byl dobrým člověkem, zda je v očích druhých cenný a milovaný či jaká je jeho víra a hodnotové přesvědčení. Nevyléčitelná nemoc k tomuto zamyšlení přímo vybízí, též nás nutí k určitému zastavení se a možná k podnětům, jak prožít ten čas, který máme před sebou. Nikdy není pozdě otevřít své srdce Bohu a dovolit, aby do něj On vstoupil.

Nejinak tomu bylo i u nemocného pana Pavla, který mě naučil skutečnosti, že stále můžeme objevovat a děkovat za dar víry. Panu Pavlovi bylo před lety diagnostikováno onkologické onemocnění, se kterým se určitý čas léčil. Léčba však časem

přestala reagovat a nemocný se ocitl v paliativní péči. Přesto se snažil se svojí houževnatostí být co nejděle soběstačný, žil v bytě se svojí partnerkou, vztahy z původní rodiny neměl dobré. Krátce před Vánoci jsme se seznámili.

Po určitém čase hovoru a pomoci se na mě podíval a vážně se zeptal: „**Věříte v Pannu Marii?**“ Odpověděla jsem, že ano a pověděla, že se ke konci roku chystám na poutní zájezd k Panně Marii do Medjugorje. S nemocným jako by se stala proměna. Požádal mě, zda bych se tam u Panny Marie za něj nepomodlila. Jeho družka byla udivená, po celém 22letém soužití nikdy o víru a svatě neprojevil pan Pavel zájem, byť pokřtěný jako

miminko byl. A tak jsem nemocnému věnovala tištěnou modlitbu k Panně Marii a slíbila, že na něj budu pamatovat. Jeho rozzářené oči a děkování mě doprovázelo až ke dveřím.

Na pouti v Medjugorji jsem na pana Pavla skutečně v modlitbě pamatovala. Bylo to až zvláštní, ale i když jsem se modlila za druhé, kterým jsem modlitbu slíbila, přesto se mi pan Pavel stále vracel na mysl. U sochy vzkříšeného Krista jsem panu Pavlovi věnovala modlitbu celého slavného růžence a otřela do kapesníčku krupěje Kristovy krve.

S hlubokým pokojem v srdci jsem se vracela domů, těšila jsem se na nemocné a na službu, cítila jsem se posílena. K nemocnému panu Pavlovi se

chystala na pravidelnou ambulanti návštěvu lékařka se sestřičkou a já přislíbila návštěvu na následující den. Na poslední chvíli jsem však požádala kolegyni, zda by pacientovi nevzala již dopředu kapesníček s Kristovou krůpějí a kartičku Panny Marie.

Nemocného pana Pavla však našla paní doktorka se sestřičkou ležet doma na zemi a v těžkém zdravotním stavu. Stihl jim však povědět, že si přeje zůstat doma. A protože to bylo jeho přání a cílem hospicové péče je pomoci nemocnému důstojně dožít v závěru života doma se svými blízkými, bylo mu toto přání splněno. Po této návštěvě jsme však nikdo neočekával, že se s panem Pavlem ještě v tomto životě setkáme. Jaké však bylo naše překvapení, když druhý den pan Pavel seděl na lůžku a hovořil k nám. Bezděky mi ulétly oči ke kapesníčku a k Panně Marii. Pověděla jsem nemocnému, že jsme se za něj velmi modlili a že jsem skutečně ráda, že se setkáváme. I on byl šťastný a děkoval.

Ve chvílce soukromí se mi svěřil, že je moc rád, že se za něj modlím a prosil, abych pokračovala. Báł se, že nebude moci zůstat doma, s družkou sice dle jeho slov měli dobrý vztah, ale nebyl si zcela jistý, zda by se o něj doma postarala. I když jsem se partnerky na toto jeho přání ptala, nebyla vždy z její strany jistá odpověď. O to

více jsem se ovšem modlila a prosila Boha o pokojné chvíle u pana Pavla. O svátosti nejevil zájem, přiznal se mi, že se ani neumí modlit.

A tak jsme jednou seděli u něj doma na lůžku sami a já mu nabídla společnou modlitbu **Otče náš a Zdravas Maria**. Cítil se trochu lépe, tak přikývl a jednotlivá slova po mně opakoval. Když jsme modlitbu dokončili, začal plakat. Opřel se o rameno a plakal, přitom se ovšem usmíval. Po chvíli však vzhlédl a s velkou radostí pravil: „**Vždyt já jsem našel víru.**“ Chtělo se mi plakat také. Být v okamžiku nalezení víry druhého člověka je dar i pro toho, kdo je svědkem této radosti.

Za nalezení víry pana Pavla jsem byla šťastná, mé modlitby k Panně Marii jej doprovázely do konce jeho života. A i když si pan Pavel svátosti nepřál, uvítal ve svém domově schönstattskou svatýňku Panny Marie, která u něj zůstala na onen důležitý přechod k Pánu.

Často to byly nelehké chvíle v péči a hledání souladu v celé rodině, přání nemocného pana Pavla se však splnilo. Mohl zůstat doma až do konce svého pozemského života, partnerka se o něj postarala a sama se snažila vyrovnávat s těžkou situací, jak nejlépe mohla. Když jsme se spolu setkaly při pozůstalostní návštěvě, povídala mi o celém jejich společném životě.

A tehdy jsem spatřila, nakolik se obětovala a co vše musela během svého života podstoupit.

Nyní sama věřím, že také znovu-nalezená víra pomohla panu Pavlovi na další cestě. A když jsem pak při vzpomínce držela kartičku Panny Marie z Medjugorje, mohla jsem na ni číst tato slova: „**Kdybyste věděli, jak Vás miluji, plakali byste radostí.**“

*** Jana Křížová
(pracuje v domácím hospici)

Modlitba

Pane Ježíši, náš Pastýři a Příteli, děkujeme Ti za život a svědectví kněží Jana a Václava, kteří odpověděli na Tvé volání a věrně Ti sloužili i tváří v tvář utrpení a smrti. Jejich statečnost, pokora a důvěra v Tebe jsou pro nás inspirací a výzvou.

Prosíme Tě o dar živé a zralé víry za všech okolností. Dej nám sílu k lásce, která odpouští, i když je to těžké, a odvalu k vytrvalému hledání pravdy. Připomínej nám, že s Tebou nejsme nikdy sami. Ať nás příběh kněží Jana a Václava osloví a posílí na cestě k Tobě. Neboť Ty žiješ a kraluješ na věky věků. Amen

Převzato z webu <https://buladrbola.cz/>

Domácí sterilovaná jídla ze Svaljavy

V podkarpatské Svaljavě probíhá silný příběh solidarity. Místní ženy vaří v areálu fary domácí jídla pro své muže a blízké, kteří na frontě brání jejich svobodu. Díky novému velkému autoklávu, pořízenému ze sbírky Přátel Podkarpatské Rusi, je sterilují do sáčků s trvanlivostí až dva roky. Pro vojáky jsou tato domácí jídla především dotekem domova – připomínkou rodiny a obyčejného života. Kromě toho je lze díky odolnému balení doručit dronem až do první linie a tam je ohřát i pouhým tělesným teplem, bez rizika prozrazení pozice nepříteli kouřem při ohřívání.

Autokláv již pracuje naplno. Největší potřebou jsou nyní sterilizační sáčky za 6 Kč/ks – každý znamená jednu porci naděje. Jako křesťané jsme zvaní nést břemena druhých. Přispět lze na **transparentní účet: 2503463823/2010**, zpráva: **sacky Svaljava**. I malý dar dokáže přinést světlo do temnoty.

Více informací, včetně videí z přípravy jídel, najdete na stránkách:

Spolek přátel
Podkarpatské Rusi

Baptistická církev
Svaljava

Přispět můžete
zde:

Snahy o obnovu klášterního života v Porta coeli

Rozpuštěním konventu a využíváním klášterního areálu k průmyslovým účelům rody Mundy a Vittinghoff Schell i založením předklášterské lokálie se zdál být osud Porta coeli definitivně vyřešen.

Duchovní správci se střídali, manufaktury umístěné v klášterních budovách vyráběly cukr a barvily textil a nic nenasvědčovalo tomu, že by se to někdy v budoucnosti mělo změnit. Během sedmdesáti let od zrušení kláštera není možno v archivních pramenech najít jakoukoliv zmínku o opravách klášterního areálu a už vůbec ne o možnosti či snaze řeholní život v Porta coeli obnovit. Během 50. let 19. století se ale situace začala postupně měnit. V roce 1853 přišel jako duchovní správce do předklášterské lokálie P. ThDr. Jan Evangelista Bílý. Hned po svém příchodu pozval k prohlídce farního chrámu tzv. konservátora, dnes bychom řekli památkáře, kterým byl na Moravě ustanoven jeho přítel hrabě P. Bedřich Sylva Taroucca. Ten zpracoval popis a zaměření, které odeslal do Vídně ústřední památkové komisi. Důsledkem bylo, že majitelka panství baronka Ludovica Vittinghoff Schell ukončila využívání křížové chodby k průmyslovým účelům.

Na počátku roku 1859 baronka zemřela, 15. května uvedeného roku byla předklášterská lokálie povýšena na farnost a Dr. Bílý se stal předklášterským farářem. Ke zlozomové události pak došlo v roce 1861, kdy tišnovské panství koupil za 480 000 zlatých od dědiců poslední majitelky cisterciácký klášter Marienthal (Mařídol) v Horní Lužici v Sasku, zastoupený abatyší Gabrielou Marschnerovou, a to s cílem obnovit v Porta coeli klášterní život. Novým správcem panství se stal mařídolský probošt P. Konrád Preiss, který vykonával dohled nad všemi hospodářskými aktivitami panství, zastupoval abatyši a do Předklášteří pravidelně dojížděl. První představa nových majitelů byla taková, že na Stráňově bude vystavěn nový farní kostel a bývalý klášterní chrám bude navrácen obnovenému konventu. S tím souviselo i přestěhování faráře Dr. Bílého z areálu bývalého kláštera do tzv. myslivárny (dnešní předklášterská fara), ke kterému došlo v roce 1867 a které Dr. Bílý sám inicioval.

Vše vypadalo velmi nadějně a mařídolský konvent se začal připravovat na znovuosídlení Porta coeli. V této souvislosti lze jako zajímavost uvést, že ve zmíněném roce 1867 se v Mařídolu stala řeholnicí Marie Jurnečková z Drásova (1843–1933), řeholním jménem S. M. Helena. V tomto roce také probošt odvezl ostatky královny Konstancie z Porta coeli s tím, že později budou vráceny.

Situace kolem obnovení řeholního života v Předklášteří se ale začala komplikovat. V následujícím roce obec Předklášteří obnovu kláštera odmítla povolit včetně s tím spojené výstavby nového farního kostela na Stráňově vedle hřbitova. Ten měl být postaven dle plánů vídeňského

stavitele Schmidta nákladem asi 100 000 zlatých. Dr. Bílý to komentoval ve farní kronice následovně: „*Avšak všechny tento nadměru krásný a chvalitebný plán byl vničen uveden a utonul v bouři rozkacených a rozzuřených náruživostí, což budiž jako i hoře faráře pláštěm křesťanské lásky zastřeno, ale předece pro výstrahu budoucím věkům sděleno*“.

Myšlenka na návrat sester cisterciáček do Porta coeli ale zcela nezanikla, naplňovat se však začala až o 30 let později, když se do této záležitosti vložil brněnský biskup Dr. František Saleský Bauer. Podle nové varianty, odsouhlasené obecními výbory v Předklášteří i ve Štěpánovicích a předložené mařídolským klášterem rakouské vládě, měl být dosavadní chrám společný pro farníky i řeholnice. Později pak mělo dojít k rozšíření hřbitovního kostelíka, který by se tak stal farním chrámem a původně klášterní chrám by byl navrácen svému účelu. Znovu se také otevřela možnost výstavby nového farního chrámu na Stráňově. V Předklášteří ale byla silná opozice, která nechtěla klášter povolit vůbec. A tak se namítalo, že by se muselo chodit do kostela do kopce, že nový farní kostel by nebyl rovnocennou náhradou za současný farní, protože ten má hodnotu alespoň 2 mil. zlatých, a tak by farnost byla poškozena apod. Že farní chrám byl původně klášterní, byl klášteru v roce 1782 odebrán a měl by tedy být vrácen, to nikoho příliš nezajímalo.

Aby se situace vyřešila, přistoupili tehdejší mařídolský probošt P. Vincenc Vielkind společně s abatyší Michaelou Waurickovou ke zcela novému řešení. Rozhodli se ponechat farnosti starý kostel a pro obnovený klášter pak postavit kostel nový, a sice přestavbou staré sýpky přiléhající ke klášterním budovám.

Mařídolský klášter chtěl nově obnovenému konventu Porta coeli postoupit tišnovské panství darem, s tím ale saská vláda nesouhlasila, a tak bylo panství převedeno za cca 516 tisíc korun. V kupní smlouvě bylo napsáno, že ke znovuzřízení starobylého kláštera Porta coeli dochází při příležitosti osmi set let trvání cisterciáckého řádu a na památku 50 let panování Jeho Veličenstva císaře Františka Josefa I.

*** Jan Kos

Cisterciácký klášter v Marienthalu

Zdroj: Wikipedie, volné dílo

Služebnice Boží a císařovna Zita Habsburská

Tituly „služebnice Boží“ a „císařovna“ mohou na první pohled na čtenáře působit jako oxymóron. Přece jen, skloubit šlechtický život se svatostí představuje nesnadný úkol. V životě Zity Habsburské se však právě toto podařilo. I když možná trochu jiným způsobem než by ona sama i lidé kolem ní očekávali.

Zita Bourbonsko-Parmská, celým jménem *Zita Maria delle Grazie Adelgonda Micaela Raffaella Gabriella Giuseppina Antonia Luisa Agnese, Principessa di Borbone di Parma*, se narodila 9. května 1892 v toskánském městečku Lucca. Byla pátým dítětem z druhého manželství svého otce, sesazeného vévody Roberta I. Parmského. Ten však měl již sedm dětí z prvního manželství, a tak byla Zita nakonec 17. v pořadí z celkových 24 vévodových potomků. Patrně právě už v období dětství se tak budují základy Zitina sociálního cítění a křesťanské péče o potřebné, neboť někteří ze Zitiny starších sourozenců trpěli tělesnými i duševními hendikepy a budoucí císařovna si navykla péči o ně jako něco přirozeného. Křesťanské hodnoty pak byly u Zity prohlubovány i při další výchově. Od 10 do 15 roků studovala na internátní klášterní škole sester Salesiánek v Horním Bavorsku a následně – po smrti otce roku 1907 – pobývala na přání své babičky v klášteře na ostrově Wight poblíž Británie. Řeholnicí se nestala, i když se traduje, že o tomto životním poslání uvažovala. Ostatně, cestou řeholního života se vydaly hned tři z jejích sester.

Se svým manželem Karlem se poznala roku 1909 na zámku Schwarzau, kde její rodina dlouhodobě pobývala. O pět let starší Karel byl tou dobou důstojníkem u posádky v Brandýse nad Labem a do Františkových Lázní nedaleko Schwarzau jezdil na návštěvu za svoji babičkou.

Jejich sňatek proběhl 21. října 1911 rovněž ve Schwarzau. Karel pak působil u jednotky v Brandýse a Zita s rodinou se v roce 1913 usadila ve Vídni-Meidlingu. Tou dobou už bylo na světě jejich první dítě, syn Oto František Josef. Děti se jim v následujících letech narodilo pak ještě dalších 7, dohromady 5 synů a 3 dcery.

Karel I. a Zita Habsburská

Zdroj: Wikipedia.org

Po atentátu na následníka Františka Ferdinanda bylo jasné, že Karel bude přímým nástupcem trůnu jako nejbližší potomek svého prastrýce Františka Josefa I. Za 1. světové války sloužil Karel jako generál rakouské armády v Jižním Tyrolsku. Válčné období bylo pro Zitu o to těžší, že měla příbuzné a blízké na obou stranách konfliktu. Po smrti Františka Josefa I. v listopadu 1916 byl Karel I. 30. prosince 1916 korunován v Budapešti císařem. Traduje se, že novopečená císařovna Zita měla velký vliv na sociální politiku tehdejšího Rakouska, kterou i osobně konzultovala s ministerským předsedou. Po válce, která nedopadla pro monarchii pozitivně, byl císařský pár roku 1919 odsunut do exilu. Nejprve pobývali ve Švýcarsku, následně v Maďarsku, odkud se nalodili na britskou loď a dopluli přes Černé moře a Gibraltar až na ostrov Madeira. Tam císař Karel I. 1. dubna 1922 umírá na zápal plic.

Zitě bylo tou dobou 29 let. Znovu už se nevdala a až do své smrti 14. 3. 1989 nosila na znamení smutku černé oblečení. Postupně žila v těchto zemích: Španělsko (1922–1929), Belgie (1929–1940), USA a Kanada (1940–1948), Lucembursko (1948–1953) a Švýcarsko (1953–1989). Lze říci, že do roku 1940 se zabývala především výchovou dětí. Následně v zámoří se věnovala diplomatické práci v zájmu spojenecké Evropy a zbytek života pak naplnila modlitbou a starostí o rodinu. Zemřela ve Švýcarsku v pozhnaném věku téměř 107 let a rakouská vláda umožnila její pohřeb se všemi poctami. Pohřeb se konal ve Vídni v den 67. výročí smrti jejího manžela, zúčastnilo se jej na 40 000 lidí z celého světa a císařovna je pochována na tradičním místě ve vídeňské kapucínské hrobce.

Po blahorečení jejího manžela (3. 10. 2004) byl v prosinci 2009 papežem Benediktem oficiálně zahájen i proces blahorečení císařovny Zity. Od té doby lze císařovnu Zitu oficiálně nazývat „služebnicí Boží“. Jako hlavní argumenty jejího blahorečení můžeme vidět její **pokoru a chudobu**, se kterou nesla životní úděl, včetně ztráty svého postavení i ztráty manžela. Dále pak její **silnou víru jako životní kotvu**. Traduje se, že její víra byla hluboce mystická, žila s modlitbou růžence a každodenní účastí na mši svaté. Inspirací nám může být rovněž to, že **dokázala odpustit**, ačkoliv během dějinných převratů po 1. světové válce byl jejich majetek zkonfiskován a s rodinou byli vyhnáni z Rakouska. V neposlední řadě vidíme její **věrnost manželskému slibu a vytrvalost v roli vdovy a matky**. Právě z toho důvodu je její život v církevních kruzích vnímán jako paralela k řeholnímu životu ve světě. To je pro naši dobu více než aktuální.

Věříme, že proces blahorečení bude úspěšný a budeme moci brzy volat „blahoslavená Zito Habsburská, oroduj za nás!“

*** Josef Lavička

Vzpomínka na pana Jakuba Horáka

K významným osobnostem naší farnosti, na které se nezapomíná, patří bezesporu varhaník a regenschori Jakub Horák, od jehož smrti letos uplyne již 50 let. Nebyl sice tišnovským rodákem, pocházel z blízkých Malhostovic, ale v Tišnově prožil převážnou část svého života. Byl skutečně vynikajícím varhaníkem, sbormistrem a hudebníkem vůbec, který jako učitel nejprve soukromý a později v tehdejší Lidové škole umění (LŠU) vychoval v Tišnově a okolí celou řadu špičkových muzikantů působících v prestižních domácích i zahraničních orchestrech. Kromě toho byl také skvělým člověkem a příkladným a statečným křesťanem.

Narodil se před 120 lety do malhostovické selské rodiny, ale k hospodářství jej to příliš netáhlo. Již od dětství miloval hudbu, pro kterou měl mimořádné nadání. Na brněnské konzervatoři vystudoval kromě varhan i hru na trubku, kontrabas a také skladbu a dirigování. Svoje učitelské působení zahájil v Lysicích, kde poznal svoji budoucí manželku, v listopadu 1930 ale ještě jako svobodný zakotvil v Tišnově, kde se právě uvolnilo místo po předchozí varhanici a ředitelce farního kůru Marii Stejskalové. Tišnov si Jakub Horák vybral mimo jiné i proto, aby to měl blízko do Malhostovic, kde svému ovdovělému tatínkovi pomáhal v hospodářství. Po sňatku bydlel nejprve na Kukýrně, po několika letech se rodina přestěhovala do nového domu, postaveného na ulici Svatopluka Čecha. V domě byla hudební škola, kde vyučoval svoje žáky hře na nejrůznější hudební nástroje a také zpěvu. Před komunistickým převratem zde vyučoval až 100 žáků.

Ihned po svém příchodu do Tišnova začal pracovat na povznesení chrámového zpěvu. Nacvičovaly se nové hudební mše a duchovní skladby, v roce 1932 po dlouhých letech zazněl opět v Tišnově latinský zpěv. Chrámový sbor se výrazně proměnil, přišli noví zpěváci a zpěvačky, stejně jako chrámový orchestr s novými muzikanty. Jakub Horák zpočátku při vystoupeních sboru hrával na varhany, později nástroj předal varhaníkům, které vychoval a sám se ujal dirigentského pultu. V roce 1935 bylo možno slyšet v Tišnově poprvé gregoriánský chorál ve skladbách Missa IX. (Cum Jubilo) a Missa de Angelis. Během třicátých let se kromě hudby v kostele podílel chrámový sbor a orchestr na provedení celé řady divadelních představení, jako byly operety Z českých mlýnů, Taneček panny Márinky či Mamzelle Nitouche. Na počátku války posílili sbor další kvalitní zpěváci a zpěvačky, takže chrámová hudba byla v Tišnově na velmi vysoké úrovni. V roce 1941 vysílal rozhlas mši V. E. Horáka Missa X in B, kterou společně provedl tišnovský a předkláster- ský chrámový sbor. Během válečných let se ale poměry ve sboru zhoršovaly. Někteří zpěváci a zpěvačky byli totálně nasazení a zájem o zpěv byl postupně zatlačován do pozadí válečnými hrůzami. K jeho probuzení došlo ale hned po osvobození, jakmile se podařilo opravit varhany, poničené při bombardování Tišnova na konci války. Již v říjnu 1945 provedl chrámový sbor pod hlavičkou tišnov-

ských ochotníků za řízení Jakuba Horáka Blodkovu operu V studni. Provedení bylo v dobovém tisku hodnoceno jako mimořádně zdařilé.

Po „vítězném únoru“ 1948 se poměry v tehdejší chrámovém sboru významně změnily. Kostelní zpěváci se stali občany proskrivobanými, kteří museli čelit různým posměškům, vyhrůžkám a šikaně ze strany komunistického režimu a jeho tišnovských protagonistů. Mnoho z nich, a to nejenom učitelů, nevydrželo existenční nátlak a ze sboru, z kostela a v některých případech i z církve, odešlo. Také regenschori dostal na vybranou – buď kostelní kůr nebo Lidová škola umění. Jeho volba byla jednoznačná, odmítl jakékoliv „vyrovnávání se s náboženstvím“ a zanechání činnosti na kůru. Funkci varhaníka vykonával dál zcela veřejně a neztenčeně a kupodivu jej z hudební školy nevyhodili. Pravděpodobně si tehdejší vedení školy netroufalo zbavit se vynikajícího učitele a v Tišnově člověka velmi váženého, oblíbeného a známého. Kromě toho jej také potřebovali, aby vedl školní dechový orchestr a vystupoval s ním na Prvních májích, lampionových průvodech a podobných režimních slavnostech a obřadech. A tak dokonce, když v roce 1966 kvůli věku dosloužil, žádal ho okresní i krajský inspektor, aby ve škole pokračoval dál. On se ale rozhodl už jenom usedat za varhany a pokračovat na kůru. Po určitém útlumu chrámového zpěvu ve druhé polovině šedesátých let došlo na přelomu šedesátých a sedmdesátých let po příchodu nového duchovního správce P. Jana Nesvačila, velkého příznivce chrámového zpěvu, k novému oživení. A tak v Tišnově v dalších letech po delší době opět často zněla klasická chrámová hudba a zpěv. První polovina sedmdesátých let ale přinesla do chrámové hudby revoluci v podobě kyta- roových písní a kostelního bigbeatu, čímž regenschori vůbec nadšen nebyl, neboť o krásách liturgické hudby měl zcela jinou představu. Po více než 45 letech za varhany a na kůru tišnovského chrámu se s farností rozloučil zkomponováním vlastního ordinaria. Zemřel v červnu 1976 a za velké účasti svých žáků a přátel z farnosti i tišnovské veřejnosti byl pohřben na místním hřbitově. Jeho hrob se nachází v novější části starého hřbitova. Tento článek je mou vzpomínkou i díkem – několik roků jsem se k panu Horákovi chodil učit hře na klarinet.

*** Jan Kos

Regenschori Jakub Horák (vpravo) s P. Janem Nesvačilem

Zdroj: archiv farnosti

Ekumenická bohoslužba

V pondělí 19. 1. v 18:00 proběhla v modlitebně adventistů ekumenická bohoslužba. Jaká letos byla?

Tato událost se v Tišnově koná každý rok v lednu a je součástí Týdne modliteb za jednotu křesťanů. Letošní modlitební týden probíhal od 18. do 25. ledna. Texty používané během modlitebního týdne jsou po celém světě stejné a letos je připravovala Arménská apoštolská pravoslavná církev. Jako motto zvolila biblický verš: „*Jedno tělo a jeden Duch, k jedné naději jste byli povoláni*“ (Ef 4,4) Klíčovými čtením byly verše z listu Efezským 4,1–13. Akcentují církev jako tělo Kristovo, k jehož budování je každý povolán skrze specifické dary, které obdržel od Pána Boha. Ústředním symbolem bylo zvoleno světlo. „*Světlem ze Světla*“ je Kristus. Jeho posláním je prozářít tento neklidný svět Božím světlem a přivést nás do láskyplného společenství mezi sebou navzájem i s Pánem Bohem. Proto arménští tvůrci tuto bohoslužbu pojmenovali „*Světlo ze Světla pro světlo*“. Pokud by vás zajímaly texty a materiály k této bohoslužbě, jsou k dispozici zde:

Tišnovskou ekumenickou bohoslužbu připravili společně faráři a faráčky všech čtyř církví, které v Tišnově působí – Římskokatolické církve, Českobratrské církve evangelické, Církve adventistů sedmého dne a Církve československé husitské. Role hlavního organizátora se letos ujali tišnovští evangelíci, zastoupení především členem staršovstva Adamem Gajdošem. Zajistili krásný hudební doprovod a z brněnského seniorátu své církve pozvali farářku Terezu Halasovou, která posloužila kázáním. Symbol světla vnesli do bohoslužby v podobě hořících svící, které drželi v rukou všichni účastníci. Za katolíky se do liturgie bohoslužby zapojili otec Josef Rybecký i otec Jiří Landa, a také Ondřej Rubeš. Od adventistů se zúčastnil například jejich nový kazatel Daniel Gomola, s nímž jsme se zde měli příležitost setkat osobně. Církve husit-

skou zastupovala farářka Iveta Hušková, která pravidelně navštěvuje tišnovskou nemocnici, a také farář Petr Šandera z Kuřimi.

Že je ekumenická spolupráce pro nás, tišnovské křesťany, jednoznačně důležitá, dokládala hojná účast – v modlitebně nezůstalo ani jediné volné místo. Odhaduji tedy minimálně 60 přítomných. Po bohoslužbě jsme byli pozváni k malému občerstvení a s vděčností jsme využili možnost popovídat si s našimi přáteli z jiných církví.

Pokud je pro vás jednotu křesťanů také důležitým tématem a chtěli byste ji modlitebně podporovat po celý rok, můžete se například připojit k denní modlitbě za jednotu křesťanů (viz <https://www.cheminneuf.cz/modlitba-za-jednotu>):

„Pane Ježíši, který ses modlil, abychom byli jedno, prosíme Tě za jednotu křesťanů, tak, jak Ty chceš, a skrze prostředky, které Ty chceš. Ať nám tvůj Duch dá prožívat utrpení z rozdělení, vidět naše hříchy a důvěřovat v naději, která je nad všechno očekávání. Amen.“

**** Radka Svobodová*

Závěrečné požehnání

Foto: Veronika Mičulková

Světlo – symbol večera

Foto: Veronika Mičulková

Putovní obraz Božího milosrdenství

Jak může obraz Ježíše pomoci nám, našim rodinám, naší farnosti a naší zemi? Kdybyste byli Bůh a chtěli najít způsob, jak oslovit lidi, zejména ty nejbližší, a ty, kteří k vám nepřicházejí, co byste udělali? Jak byste lidem připomněli, že existujete? Jaké prostředky byste použili jako „pramen milosrdenství“?

Pán si vybral svůj obraz jako prostředek. Řekl svaté Faustyně:

Prostřednictvím tohoto obrazu budu duším udílet mnoho milostí. Proto ať je všem přístupný. (Deníček, 570)

Je to neuvěřitelný slib a inspirující výzva, zvláště v těchto časech, kdy duše po celém světě nepřichází k Ježíši ani v modlitbě, ani v adoraci, ani ve svátostech. Prostřednictvím svého obrazu může být Ježíš přiveden k nim, a to velmi reálným způsobem. Jeho slib je dotknout se srdcí a naplnit je svou milostí, což se stává od chvíle, kdy byl obraz poprvé veřejně vystaven, a pokračuje dodnes.

Sliby uctívání obrazu Božího milosrdenství

Ježíš nám slibuje velké milosti. Když projevujeme úctu k Jeho obrazu, jako by před námi stál sám Ježíš:

Slibuji, že duše, která bude tento obraz uctívat, nezahyne. Slibu-

ji (jí) také už zde na zemi vítězství nad nepřáteli a obzvlášť v hodině smrti. Já sám ji budu bránit jako svou vlastní slávu. (Deníček 48)

Tyto paprsky chrání duše před hněvem mého Otce. Šťasten, kdo bude žít v jejich stínu, neboť ho nezasáhne spravedlivá Boží ruka. (Deníček 299)

Vyprošujeme Boží milosrdenství pro celý svět

Tvým úkolem a povinností je zde na zemi vyprošovat milosrdenství pro celý svět. Žádná duše nenalezne ospravedlnění, dokud se s důvěrou neobrátil k mému milosrdenství. (Deníček 570)

Žijeme v době plné nenávisti, válek, zbrojení a strachu o naši budoucnost a budoucnost našich dětí. Geopolitická situace nám nedává mnoho naděje na pokojný zítřek. Proto nyní více než kdy předtím, nám nezbyvá než vše vkládat do Božího milosrdenství a svojí modlitbou a postem tak usmířovat svět. Uctívání obrazu Ježíše v našich rodinách je jedním z možných způsobů, jak přivést Krista přímo mezi nás, a je to očividné přání samotného Ježíše. Jedním ze způsobů, jak to naše farnost dělá, je formou malého putovního obrazu Božího milosrdenství, který si každý

týden předáváme z domu do domu a před kterým se rodina modlí za své úmysly a za pokoj a mír ve světě.

Pokud byste měli zájem o tento obraz Božího milosrdenství a chtěli se tak podílet na Ježíšově slibu hojných milostí těm, kteří projevují úctu k Jeho obrazu, vzadu v kostele naleznete rozpis termínů k zapůjčení. Také si vezmete domů malý obrázek pro svoje přátele a známé a povzbudíte je k modlitbě za lásku jeden k druhému, za odpuštění a pokoj celému světu.

*** Vladimír a Mary Tichý

Putovní obraz Božího milosrdenství
Foto: Veronika Mičulková

Farní štafeta aneb tři otázky pro farníky

Milí čtenáři, představujeme vám novou rubriku Farní štafeta. Bude spočívat v tom, že vždy jeden farník či farnice zodpoví tři otázky, které budou uveřejněné ve vydání Cesty světla. Následně pomyslnou štafetu předá jinému členu naší farnosti, který v dalším vydání opět zodpoví stejné otázky. A takto si budeme v rámci naší farnosti štafetu předávat.

První štafetu přebírá Magdalena Lavičková, která nám naše otázky zodpověděla:

1. Jsi křesťan od mala, nebo konvertita?

Jsem křesťan od mala, vyrůstala jsem v tradiční venkovské katolické rodině.

2. Kde nebo jak nejraději trávíš čas s Bohem?

Ráda chodím na mši svatou, snažím se jít téměř každý den. A od obnovy v Duchu svatém (loni začátkem roku) se s Pánem ráda setkávám při čtení Písma svatého. Vnímám to jako jeden z darů, které jsem dostala při obnově – lásku k Písmu svatému a touhu Boha skrze ně poznávat, Písmo se pro mě stalo živým. Jsem za to Pánu moc vděčná.

3. Co se ti líbí na naší farnosti?

Na naší farnosti se mi toho líbí moc, zkusím vypíchnout alespoň něco... Jsem vděčná za naše kněze, kteří jsou pro mě příkladem života s Bohem

a bezpečně nás k Němu vedou, ráda k nim chodím i ke svátosti smíření, jsou laskaví a radostní. Líbí se mi množství mladých rodin – my i naše děti máme ve farnosti spoustu lidí, se kterými se rádi setkáváme. Líbí se mi i otevřenost starší generace, kterou vnímám například v tom, jak snadno mi nabídnou tykání – i přes generaci jsme bratry a sestrami a tvoříme společenství. Líbí se mi modlitby chval při adoraci (1× za měsíc o víkend), které jsou mojí srdeční záležitostí.

Děkujeme za zodpovězení otázek a jsme zvědaví, kdo štafetový kolík převezme příště.

*** Aneta Kličnarová

Zimní výprava

Pár dní před Štědrým dnem vyrazily děti z tišnovské farnosti na zimní výpravu na Dolní Moravu. Děti v roli poutníků spěchaly do Betléma, kde podle proroctví tušily, že by se v nejbližších dnech měl narodit Mesiáš.

Na cestě do Betléma jsme se dětmi zastavili v zájezdním útulku (chatě). Shodou okolností se zde objevili i Kašpar s Baltazarem. Tvrdili, že také putují do Betléma. Prý by se zde měl narodit židovský král. Také nám ale celí smutní prozradili, že s nimi šel i kámoš Melichar, toho ale během poslední sněhové bouře ztratili. Naštěstí se nám s pomocí dětí podařilo Melichara po krátkém hledání nalézt. Všichni jsme tedy mohli jít do tepla spát.

Sobotní ráno jsme po poradě s třemi králi dospěli k tomu názoru, že správní poutníci potřebují získat řadu dovedností, aby byli schopní zdárně doputovat do Betléma. Jednou z klíčových dovedností poutníka je umět cizí jazyky, kterými se dorozumí na své dlouhé cestě. V této oblasti se zdála být nejužitečnějším jazykem polština, a proto se již celou chatou brzy rozeznávalo volání typu: „Uwaga!“, „Czy to droga do Betle-

jem?“ anebo „Czy nie widziałeś Króla Żydowskiego?“ Co nevidět jsme se rozhodli nově nabyté znalosti využít i v praxi, konkrétně v polském městě Międzylesie. Naši malí poutníci zde po skupinkách plnili řadu úkolů. Měli zjistit například časy nedělních mší či s omezeným rozpočtem sehnat pomeranč, kvetoucí květinu či dva hřebíky. Poté se naši poutníci vydali zimní přírodou zpět do Česka. Překročili jsme pohoří Králického Sněžníku a dorazili zpět do našeho zájezdního útulku. Odpoledne jsme vyrazili na sjezdovku bobovat a večer nás pak čekaly workshopy, písničky a modlitba. Úplně na závěr dne jsme si na plátno promítli pohádku.

Na nedělní mši jsme vyrazili na významné poutní místo – Horu Matky Boží u Králíků. Z místní rozhledny jsme také zkoukli okolí a přemýšleli, kudy se vydat dál do Betléma. Melichar se rozhodl hledat Betlém na vlastní pěst směrem na jih. Kašpar a Baltazar byli naopak tohoto názoru, že bychom se měli vydat na sever. Děti následovaly Kašpara s Baltazarem. Jelikož i správný poutník by měl být schopen čas od času využívat dnešní technologie, tak celá skupina vyjela lanovkou na kopec Slamník. Ani zde jsme ale nenarazili na žádný náznak cesty do Betléma. Alespoň jízda na bobech do údolí však stála za to. Večer v zájezdním útulku nás opět čekala teplá večere, workshopy

Na cestě jsme se museli posilnit

Foto: Jakub Halouzka

a písničky. Během tohoto večera nás navštívil i náš tišnovský děkan o. Josef. Díky tomu zde byla možnost jít i ke svatě zpovědi, čehož řada dětí i vedoucích využila. Na závěr dne jsme si promítli vánoční příběh od The Chosen a šli spát.

Pondělní ráno jsme ještě za šera, jen při svitu svíček, měli přímo v našem útulku rorátní mši. Po snídani jsem se rozhodli, že pomůžeme Kašparovi hledat jeho ztracenou truhlu se zlatem. Přeci jen bez ní by do Betléma dojít nemohl. Dětem se podařilo rozluštit hebrejský vzkaz a díky poskládané mapě tušily, že by se truhla měla nacházet u vodopádu Mléčného potoka. Cesta na místo byla obtížná, ale podařilo se nám všem k vodopádu dorazit. Po chvíli hledání Míša Konečný truhlu jako první objevil. O část zlatého pokladu se rozradostněný Kašpar rozdělil s každým z nás. Po návratu do zájezdního útulku Kašpar s Melicharem zvažili situaci a rozhodli, že přes Dolní Moravu cesta do Betléma přeci jen zřejmě nevede. Bude nejlepší se vrátit na začátek (do Tišnova) a tam zkusit počkat na narození Spasitele. Nastartovali jsme proto motorové velbloudy a vydali se unavení, ale plní zážitků zpět domů očekávat narození Ježíše.

*** Jakub Halouzka

Tři králové

Foto: Jakub Halouzka

Po vyvezení lanovkou už hurá dolů!

Foto: Jakub Halouzka

Naše výprava

Foto: Jan Bednář

Milým dětem o Božích přikázáních

Budeme si vyprávět o Mojžíši a o další cestě Izraelitů do Zaslíbené země. A probereme tři poslední přikázání.

Skončili jsme posledně tím, že Mojžíš dal Izraelitům nové kamené desky s přikázáními. Bůh potom žádal od Mojžíše postavit Boží svatostánek. Mojžíš svatostánek postavil a s velkou úctou k němu přicházel do stanu setkávání. Boží příbytek naplňovala Hospodinova sláva. Když se oblak z Božího příbytku zvedl, vydali se Izraelité na cestu. Cestovali směrem do Kádeše. Boží sloup se zastavil na poušti Páranské. Na poušti si lidé Mojžíšovi začali stěžovat. Chtěli se najíst masa. A vzpomínali na plné hrnce masa v Egyptě a reptali proti Bohu. Mojžíš šel k Bohu a mocně za svůj lid prosil, aby měl masitou stravu.

Bůh se slitoval a způsobil, že se zvedl vítr a přihnul od moře křepelky. Bylo jich velké množství, Izraelité měli maso na několik dní. Potom šli dále. Některé země jim zakázaly vstup. Některými zeměmi postupovali dále. Bylo to například Zajordánsko. Bůh je na cestách doprovázel a staral se o ně. Třeba když neměli vodu. Mojžíš dvakrát klepl holí na skálu a z ní vytryskla voda. Stalo se, že Izraelité začali umírat kvůli uštknutí jedovatých hadů. Tehdy Mojžíš převelice prosil Boha, ať je od toho uchrání a hady odstraní. Bůh po prosbách řekl: „Udělej hada z bronzu a připevni na tyč. Jestliže někoho uštkne had a pohlédne na bronzového hada, zůstane na živu.“ A stalo se. Tak je Bůh chránil.

Bohu se velmi nelíbilo, když mu lidé nedůvěřovali. Chvilu nedůvěry v Boží moc prožíval sám Mojžíš i jeho bratr Áron. Tehdy Bůh řekl Mojžíšovi i Áronovi: „Protože jste mi nevěřili, když jste měli před syny Izraele dosvědčit mou svatost, nevedete toto shromáždění do země, kterou jim dám.“ Za krátkou dobu zemřel Áron. I Mojžíš věděl, že brzy zemře. Chtěl ještě před svou smrtí svému lidu dát poslední napomenutí a výzvu k tomu, aby Bohu důvěřovali. Mojžíš řekl lidu: „Hospodin přikázal, abychom dodržovali všechna jeho nařízení. Když to budete dělat, i vy v budoucnu budete jíst dosyta. A nezapomínejte na chvály a dobrořečení, které Bohu náleží za jeho dobrotu a laskavost.“ Mojžíš zemřel, bylo mu 120 let. Pochovali ho v Moábské zemi. Třicet dní ho oplakávali. Jeho nástupcem byl Bohem vyvolený Jozue, který byl naplněn duchem moudrosti. Ten dovedl izraelský lid do Zaslíbené země.

Naše vyprávění o Mojžíši a jeho lidu je u konce. Zbývá nám povědět si o posledních třech Božích přikázáních, která Mojžíš dostal od Boha.

8. Nepromluvíš křivého svědectví proti bližnímu svému

Bůh je nejvyšší pravda, řád a krása. Toto přikázání nás učí, abychom mluvili pravdivě a o druhých nemluvili špatně. My sami jsme někdy sváděni k tomu, abychom zalhali, když se nám něco nepovede a máme strach, že se na nás bude někdo zlobit.

A to není dobré, protože lež většinou přináší větší problém. Někdy je těžké říci pravdu, ale je to správné. Přikázání nás učí, že nemáme druhé pomlouvát, například naše kamarády, spolužáky nebo naše blízké. Můžeme tím někomu hodně ublížit. O to víc, když šíříme to, co není pravda. Ježíš říká: „Já jsem cesta, pravda a život. Pravda vás osvobodí.“ Budme tedy dětmi a lidmi, kterým je možno věřit. Tak budeme šířit dobro kolem nás.

9. Nepožádáš manželky bližního svého

Toto přikázání se zaměřuje na naše touhy a žádosti. Směřuje do hloubky našich myšlenek, do nitra člověka. Je to přikázání, které zakazuje nejen cizoložství skutečné, ale i v mysli. Jsou to nečisté touhy a pohledy. Přikázání je výzvou k čistotě srdce. Nemáme se nechat ovládnout pokušeními, jako jsou různé reklamy či obrazy. Ale snažit se ovládnout své nečisté žádosti. Na druhé lidi se máme dívat s úctou, a ne s žádostí svého uspokojení. Ježíš říká: „Blaze těm, kdo mají čisté srdce, neboť oni budou vidět Boha.“ Tak si hlídáme naše srdce, co do něho vstupuje a uchovávejme je čisté.

10. Nepožádáš statku bližního svého

Desáté přikázání nám zakazuje žádivost a dychtivost po majetku druhých. Příčinou tohoto hříchu je závist a také pýcha. Je to touha chtít něco, co nemám, co mi nepatří. Je pravda, že člověk pro svůj pozemský život potřebuje majetek a zajištění. Měl by ho však získávat svou poctivou prací a úsilím. Neznamená to však, abychom tento majetek a další statky získávali nepoctivě nebo podvodem. Ze svých srdcí bychom měli odstranit závist a nepřejícnost. Křesťané se mají snažit, aby nepřilnuli k majetku a věcem tohoto světa. Dejme ve svém životě prostor Bohu, ať nás naplní vnitřním bohatstvím, které nám nemůže nikdo vzít. Přejí vám všem požehnané velikonoční svátky. A také Boží ochranu a pokoj ve vašich rodinách.

*** Helena Valoušková

Ministrantský florbalový turnaj

Ministrantského florbalového turnaje se v sobotu 17. ledna 2026 účastnil i tým mladších ministrantů z Tišnova. V konkurenci více než 600 ministrantů a ministrantek ze 79 týmů a 4 (arci) diecézí se naši reprezentanti umístili ve své kategorii na šesté příčce. Turnaj se konal celkem v 9 sportovních halách v Újezdě u Brna a okolí.

*** Josef Lavička

Zdobení stromečků pro zvířátka v lese

Jak už je tradicí, 23. 12. jsme se s dětmi a mládeží potkali před farou a společně vyrazili do lesa ozdobit zvířátkům jejich domov. A protože loni jsme byli na Květnici, letos jsme zašli na druhý kopec, Klucaninu, kde jsme na stromečky navěsili mrkve, jablka a další dobroty. Po cestě jsme zahráli dvě hry, v té druhé to byl ale mezi skupinkami pořádný souboj, všichni běhali jak o závod :-)

Pak už jsme vyrazili zpět na faru, kde jsme se občerstvili, vedoucí uvařili čaj i horké kakao, které jsme si vychutnali u promítání dvou krátkých inspirativních příběhů.

Hra na Klucanině

Foto: Aneta Straková

Pak jsme zahráli schovku a hru Na jelena a už byl čas se chystat na dětskou mši svatou, kterou vnímám jako pěkné zakončení celé akce.

*** Aneta Straková

Přehled akcí

- **Studentský Velehrad** – 30. 4. – 3. 5. Celostátní setkání věřících vysokoškoláků
- **KEFASFEST** 19. – 21. 6. – program plný koncertů, inspirativních přednášek, festivalových chval a workshopů
- **Farní tábor** 4. – 14. 8. (1. – 9. třída)

Akce/aktivity VKH (Vysokoškolského katolického hnutí)

- **Košť vín** 7. 5.
- **Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Brně – každý týden ve školním roce:**
 - **Pondělní studentská mše** v 19:00 je hlavním týdenním setkáním věřících studentů v Brně, mše jsou postupně obětovány za jednotlivé vysoké školy v Brně a jejich fakulty.
 - **Středeční ranní mše** v 7:30 – Mše je krátká, komornější, propojená s modlitbou breviáře a místo v lavicích se sedí v kruhu okolo oltáře. Je doporučeno si nainstalovat aplikaci breviář. Po mši následuje společná snídaně na SC (studentském centru Kozí 8)

Více akcí na FB nebo IG VKH Brno

Letní akce

- **Konference CHARIS** 8. - 12. 7. v Brně – pro dospělé i pro děti (4–15 let), i pro mládež 15–30 let
- **Katarínka** – 4 turnusy (Slovensko) – Přežij dva týdny jako řeholník v 17. století a pomoz zachránit klášter Katarínka. Pokud tě láká dobrodružství v přírodě bez elektřiny, mobilu, internetu a civilizace, přidej se k dobrovolníkům v jednom ze čtyř letních termínů. Čeká tě spánek ve vojenských stanech nebo pod širákem, společenství a návrat k jednoduchosti (17+).
- **JUMP XL** 3. – 9. 8. Kostelní Vydří – křesťanský duchovně-formační tábor pro mladé lidi, účastníci si staví vlastní stany na zahradě kláštera (19–25 let)
- **CampFest** 6. – 8. 8. Králova Lehota (Slovensko) – křesťanský open-air festival – dynamické chvály, koncerty, svědectví, diskuze, netradiční sporty a zažívání společenství a Boží přítomnosti spolu s tisíci dalších lidí.
- **Celostátní setkání mládeže** 11. 8. – 16. 8. Ostrava (14–30 let)
- **Mamre týden** mladší 12+, **Mamre týden** starší 16+ – poslední dva týdny letních prázdnin

*** Aneta Straková

Římskokatolické farnosti
Tisnov a Předklášteří
www.farnosttisnov.cz

FARNÍ TÁBOR

RODINA TĚ VOLÁ

Kdy:

4.-14. 8. 2026

Kde:

Velký Újezd u Kojatic

PRO 1.–9. TŘÍDU

VÍCE INFORMACÍ A PŘIHLÁŠKA NA www.farnosttisnov.cz

Silvestr 2025

31. 12. 2025 se na faře uskutečnil Silvestr pro mládež. Tématem bylo cestování v čase a od toho se odvíjel i celý večer plný her, dobrot, fajn lidí a zábavy.

Když cestování v čase, tak nesmí chybět kostýmy! A jelikož nebylo zadaného nic konkrétního, působili jsme dost různorodě. Našli by se mezi námi zástupci středověku i 20. století, ze všech různých koutů světa. Samozřejmě nesměly chybět ani hry. A tak jsme chvíli hráli různé staré hry nebo hry s historickou tematikou. Také jsme šli ven. To byla docela sranda, přestože jsem doufala, že nepotkám nikoho známého. Mu-

sel na nás být srandovní pohled, když jsme chodili ve skupinkách po městě a všichni jsme se drželi koštěte (nebo mopu) a plnili různé úkoly. Třeba jsme si měli objednat teplou kofolu nebo se zeptat nějakého náhodného člověka na jeho novoroční předsevzetí. Super bylo hádání, kdo je na fotkách. Vtip byl v tom, že nám na těch fotkách byly tři roky. Pro mě to byla spíš tipovačka, ale sebe jsem trefila!). Ostatní na tom byli asi o něco lépe... Také jsme měli jedno sladké překvapení v podobě ovoce s čokoládou!). Těsně před půlnocí jsme šli do kostela, kde jsme si zazpívali a chvíli setrvali v tichu. Tak se tedy stalo, že poslední chvíle roku 2025 a první chvíle roku 2026 jsme strávili v tichu v kostele. Potom jsme měli přípitek a došlo i na petardy!)

Byla to moc fajn akce, moc děkuji za organizaci a doufám, že si to letos zopakujeme!)

*** Sára Dvořáková

O. Josef nás vzal i na věž kostela, u toho jsme se dozvěděli různé zajímavosti

Foto: Aneta Straková

Plnění úkolů – fotka z nádraží

Foto: Aneta Straková

Deskovky a ovoce s čokoládou

Foto: Aneta Straková

Útočiště v Újezdě u Tišnova

„Společně budujeme prostor, který roste s námi“

Akce v roce 2026

Pracovní soboty

- 11. 4. Pracovní soboty probíhají každý měsíc a je zvaný kdokoli – není to jen o práci, ale i o společenství a živém Kristu mezi námi.
- 24. – 26. 4. – **Dětský víkend**, pro kluky a holky 2. – 6. třída
- 8. – 10. 5. – **Víkend inspirace** Pro všechny, kteří jakýmkoliv způsobem tvoří – ať už v rámci umění nebo jen tak pro radost.
- 19. – 21. 6. – „**THE WAY**“ **Duchovní obnova pro mladé aneb „Zažij Krista živě“** Mladí 14–30 let, pod vedením společenství PIAR). Společenství PIAR tvoří skupina mladých a dynamických lidí, kteří se pravidelně setkávají, protože když poznali Boha, nastala v jejich životě radikální změna.

• 5. – 8. 8. – **Campfest s dětmi a mladými**

Chystáme se znovu jako minulý rok na Campfest, a to pravděpodobně vlakem.

Co je Campfest? Křesťanský open-air festival, kde jsou chvály, koncerty, inspirativní témata, semináře, svědectví, diskuze, tanec, netradiční sporty, atrakce pro děti... Vize: Probuzení v našich krajinách, budovat spolupráci a vztahy napříč církvemi, společenstvími.

Kde se nachází? Nízké Tatry – Ranč Králova Lehota. Součástí je i malá ZOO, kolem louky protéká řeka, kde se dá koupat, v okolí jsou nádherné stezky na vycházky do hor.

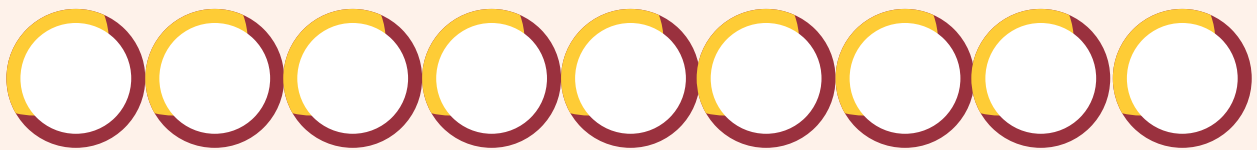
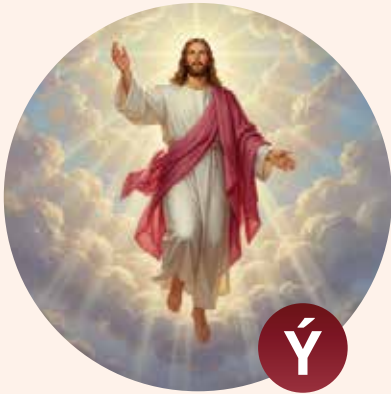
My jsme si Campfest zamilovali. Je pro nás osobním místem, kde jsme se setkali s živým Kristem. Přidáš se i ty?

• 19. – 20. 9. – **Dny otevřených ateliérů**

Výstava děl různých křesťanských umělců, umělecké workshopy, občerstvení, káva, společenství.

*** Vendy Nečasová

JAKÝ JE JEŽÍŠ? TO ZJISTÍŠ, KDYŽ SEŘADÍŠ UDÁLOSTI Z JEHO ŽIVOTA, JAK ŠLY ZA SEBOU.

*** Veronika Mičulková

Cesta světla | Zpravodaj farnosti Tišnov a Předklášteří

- **Redakce:** Veronika Mičulková, P. Josef Rybecký, Aneta Straková, Radka Svobodová, Aneta Klicnarová, Josef Lavička • **Korektura:** Josef Lavička • **Kontakt:** b.vitam@post.cz
- **Grafická úprava a sazba:** Adam Blažke • **Tisk:** Tiskárna AMG s.r.o.
- **Určeno výhradně pro vnitřní potřebu farnosti** • **Neprodejně.**

